

Легомінова С.В., д.е.н., доц.,
Макаренко А.О., д.т.н., доц.,
Державний університет
телекомунікацій

КЛЮЧОВІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ВІТЧИЗНЯНИХ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ

У статті проаналізовано проблеми управління конкурентоспроможності телекомунікаційних підприємств на основі ключових економічних показників. Акцентовано на зниженні темпів розвитку інформаційного суспільства України. Окреслено низку ризиків, які мають виникнути за умови бездіяльності. Підкреслено необхідність прийняття інноваційних рішень задля якісних змін у сфері телекомунікацій.

Ключові слова: управління, конкурентоспроможність, інформаційне суспільство, ризики, телекомунікаційне підприємство.

Постановка проблеми. Реалістичний опис майбутньої діяльності підприємства на загальноекономічному рівні представляє собою фактичне визначення стратегічних перспектив розвитку з чіткою постановкою цілей та задач з врахуванням знань конкурентного структурного стану галузі: проблем та можливостей.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вагомий внесок у розробку теорії управління та аналізу проблематики конкурентоспроможності зробили такі відомі західні та вітчизняні фахівці у сфері управління, як Виноградова О., Вульф Т., Гудзь О., Гусєва О., Ковшова І., Лазоренко Л., Мінцберг Х., Портер М., Стецюк П., Тис Д., Уінтер С., Хамел Г. Але деякі аспекти концептуального характеру щодо управління конкурентоспроможністю підприємства вимагають уточнення та інноваційних підходів до досліджень.

Метою дослідження є аналіз та виявлення ключових проблем управління конкурентоспроможністю телекомунікаційних підприємств.

Виклад основного матеріалу. Генезис комп'ютерних мереж і телекомунікацій показує, що для успішного розвитку сучасних засобів зв'язку та інформації необхідно створити сприятливе економічне середовище, залучати різні інвестиційні потоки, підвищувати ефективність їх використання, підключення потенціалу недержавних компаній. Створення бар'єрів на шляху приватних інвестицій може переокреслити перспективи швидкого розвитку інформаційної інфраструктури.

Причина руху такого великого числа держав у бік лібералізації полягає в прагненні залучити на національні телекомунікаційні ринки значні інвестиції, за допомогою яких можна впродовж короткого терміну кардинально оновити телекомунікаційний сектор економіки та структурувати його. У міру розвитку інформаційно-комунікаційних технологій інформація стає стратегічним ресурсом, тобто телекомунікаційна індустрія є однією зі стратегічних спрямувань сучасної економіки.

Отже, має бути створено сприятливі умови для бізнесу. Безпрецедентна лібералізація телекомунікаційних ринків пояснюється необхідністю залучення додаткових капіталів для розвитку національних інформаційних інфраструктур. Крім заходів заохочення конкуренції на ринках засобів і послуг зв'язку, включаючи демонополізацію і приватизацію, завданням урядів є розробка відповідного законодавства, технологічне забезпечення права громадян на доступ до інформації, перехід до нових принципів державного регулювання та лібералізації.

У сфері інноваційної конкуренції, яка бореться за лідируючі місця, не можна працювати, задовольняючись низьким прибутком. Їй потрібна висока маржа, велика технологічна рента, іншими словами, надлишок грошових ресурсів, для того щоб за рахунок них купувати більш цінні ресурси: технології, креативні здібності людей, час.

Оцінити розвиток сфери інформації та телекомунікацій дозволяє Індекс розвитку інформаційно-комунікаційних технологій (IDI). Він розраховується за методикою Міжнародного союзу електрозв'язку (International Telecommunication Union), спеціалізованого підрозділу ООН, що визначає світові стандарти у сфері ІКТ. Одинадцять показників є платформою для розрахунку єдиного критерію, на основі якого проводиться порівняльний аналіз досягнення країн світу у розвитку ІКТ на глобальному, регіональному та національному рівнях (табл. 1).

Таблиця 1

Індекс розвитку ІКТ (IDI) (сформовано автором на основі [1;2;3])

Країна	2015		2016		2017	
	IDI	Глобальний ранг IDI	IDI	Глобальний ранг IDI	IDI	Глобальний ранг IDI
Білорусь	7,18	36	7,26	31	7,55	32
Казахстан	6,2	58	6,57	52	6,79	52
Азербайджан	5,79	67	6,28	58	6,2	65
Молдова	5,1	66	5,75	68	5,45	59
Вірменія	5,32	76	5,6	71	5,76	75
Грузія	5,25	78	5,59	72	5,79	74
Україна	5,23	79	5,33	76	5,62	79
Узбекистан	-	-	4,05	110	4,9	95
Киргизстан	4,62	97	3,99	113	4,37	109
Польща	6,91	44	6,73	50	6,89	49
Угорщина	6,82	48	6,74	49	6,93	48
Словаччина	6,82	47	6,84	47	7,06	46
Румунія	6,11	59	6,23	61	6,48	58

Аналіз розвитку інформаційного суспільства за індексом розвитку ІКТ (IDI) дає можливість стверджувати, що Україна поступається темпами розвитку не тільки країнам, які входять або прагнуть ввійти до Європейського союзу: Польща, Словаччина, Угорщина, Румунія, а також країнам, які мали близькі стартові позиції розвитку інформаційно-телекомунікаційної сфери: Білорусь, Молдова, Азербайджан, Грузія, Вірменія, Казахстан (рис. 1). Телекомунікаційні підприємства України мають потенційні можливості до розвитку, але недостатньо їх використовують. Отож, формування конкурентних переваг телекомунікаційних підприємств є необхідним вектором діяльності задля досягнення більш високого рівня на світовій арені, а також для формування більш твердих позицій на вітчизняному ринку.

В разі невчасного реагування на загальноекономічні тенденції розвитку світової економіки телекомунікаційні підприємства країн, які мають більш високий рівень розвитку з метою розширення бізнесу можуть створювати конкуренцію для операторів й провайдерів вітчизняних підприємств з використанням сумлінних та несумлінних методів конкурентної боротьби, чим створювати небезпеку, що може призвести к глобалізаційним процесам злиття або поглинання.

Пряма дія чинників зовнішнього середовища має певний вплив, як на макроекономічні показники, так й на динаміку розвитку сфери інформатизації та телекомунікацій. Простеживши тенденції розвитку за період з 2013 по 2017 роки, можна стверджувати, що спостерігається вагомий вплив економічної та політичної нестабільності, але за рахунок внутрішніх потенційних можливостей підприємства інформації та

Рис. 1. Місце країн у рейтингу розвитку ІКТ за географічною ознакою (сформовано автором).

телекомунікацій демонструють темпи зростання вищі за ВВП (табл. 2), графічно відображено на (рис. 2).

Таблиця 2

Інтерелляція динаміки ВВП й підприємств інформації та телекомунікацій [4]

Показники	2013	2014 ¹	2015 ²	2016 ²	2017 ²
ВВП у цінах попереднього року, млн.грн.	1404293	1369190	1431826	2037084	2445587
Темпи росту до попереднього року, %	-	97,5	104,6	142,3	120,0
Обсяг реалізованої продукції підприємств інформації та телекомунікацій, млн. грн. у цінах попереднього року, млн.грн.	80410,4	84103,6	100590,4	117407,2	139117,0
Темпи росту до попереднього року, %	-	104,5	119,6	116,7	118,5

¹ Без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м.Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції.

² Без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м.Севастополя та частини тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях, банків, а також підприємств щодо яких необхідно з'ясувати факт правильності відображення ними даних у фінансовій звітності за 2017 рік.

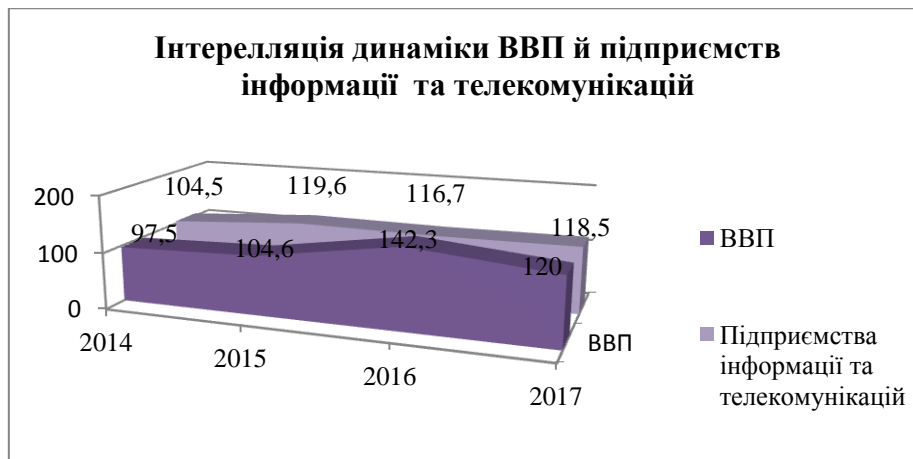

Рис. 2. Інтерелляція динаміки ВВП й підприємств інформації та телекомунікацій, %

Динаміка розвитку підприємств інформації та телекомунікацій відповідно до зміни кількості підприємств свідчить про загальне зменшення підприємств, починаючи з 2013 року, критичне зменшення кількості підприємств зафіксовано у 2016 році, яке склало 11932 підприємства, але у 2017 році їх кількість зросла до 13413 підприємства (табл. 3.)

Таблиця 3

Основні показники економічної діяльності підприємств інформації та телекомунікацій за 2013-2017 роки (сформовано автором на основі [4])

Кількість	Роки	Усього, один.	У тому числі							
			великі підприємства		середні підприємства		малі підприємства		з них мікропідприємства	
				у % до заг.кіл		у % до заг.кіл		у % до заг.кіл		у % до заг.кіл
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Підприємств, од.	2017	13413	6	0,1	324	2,4	13083	97,5	11397	85,0
	2016	11932	6	0,0	331	2,8	11595	97,2	9933	83,2
	2015	13617	6	0,0	338	2,5	13273	97,5	11530	84,7
	2014	13319	6	0,0	374	2,8	12939	97,2	11113	83,4
	2013	14885	12	0,1	406	2,7	14467	97,2	12304	82,7
Зайняті працівники, тис. осіб	2017	159,0	37,8	23,8	55,2	34,7	66,0	41,5	31,3	19,7
	2016	157,1	39,2	24,9	53,7	34,2	64,2	40,9	29,7	18,9
	2015	166,4	46,4	27,9	54,6	32,8	65,4	39,3	30,6	18,4
	2014	192,7	61,4	31,9	62,4	32,4	68,9	35,7	31,2	16,2
	2013	218,1	76,8	35,2	61,6	28,3	79,7	36,5	34,2	15,7
Наймані працівники, тис. осіб	2017	155,8	37,8	24,3	55,2	35,4	62,8	40,3	28,4	18,2
	2016	154,2	39,2	25,4	53,7	34,8	61,3	39,8	27,1	17,6
	2015	162,3	46,4	28,6	54,6	33,6	61,3	37,8	26,8	16,5
	2014	189,6	61,4	32,4	62,4	32,9	65,8	34,7	28,3	15,0
	2013	214,6	76,8	35,8	61,6	28,7	76,2	35,5	32,3	15,0
Витрати на персонал, млн. грн.	2017	22055,5	5598,5	25,4	11024,2	50,0	5432,8	24,6	1599,1	7,3
	2016	17093,8	4741,5	27,7	8063,1	47,2	4289,2	25,1	1366,0	8,0
	2015	15641,6	4880,1	31,2	6963,5	44,5	3798,0	24,3	1251,9	8,0
	2014	14178,9	5032,8	35,5	6077,3	42,9	3068,8	21,6	999,1	7,0
	2013	14089,6	5662,3	40,2	5240,6	37,2	3186,7	22,6	1310,8	9,3

Продовження табл. 3

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Витрати на оплату праці, млн. грн.	2017	18718,0	4722,8	25,2	9479,9	50,7	4515,3	24,1	1310,6	7,0
	2016	14513,2	4038,8	27,8	6909,2	47,6	3565,2	24,6	1113,6	7,7
	2015	12215,3	3772,6	30,9	5554,5	45,5	2888,2	23,6	934,6	7,7
	2014	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	2013	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Обсяг реалізованої продукції, млн. грн.	2017	139117,0	42601,0	30,6	55554,6	39,9	40961,4	29,5	17004,1	12,2
	2016	117407,2	39808,6	33,9	44258,3	37,7	33340,3	28,4	13452,6	11,5
	2015	100590,4	38495,5	38,3	36183,3	36,0	25911,6	25,7	9468,7	9,4
	2014	84103,6	36411,2	43,3	28797,5	34,2	18894,9	22,5	6557,2	7,8
	2013	80410,4	39236,0	48,8	24181,7	30,1	16992,7	21,1	6032,2	7,5
Обсяг виробленої продукції (товарів, послуг), млн. грн.	2017	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	2016	119756,1	42513,4	35,5	44190,0	36,9	33052,7	27,6	13652,2	11,4
	2015	99049,0	42293,9	42,7	35855,7	36,2	20899,4	21,1	7329,6	7,4
	2014	85966,6	37051,6	43,1	29314,6	34,1	19600,4	22,8	7565,1	8,8
	2013	78467,7	37507,5	47,8	23854,2	30,4	17106,0	21,8	5963,6	7,6
Додана вартість за витратами виробництва, млн. грн.	2017	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	2016	62610,3	21475,3	34,3	28425,1	45,4	12709,9	20,3	5008,8	8,0
	2015	48635,4	23247,7	47,8	18189,6	37,4	7198,1	14,8	2188,6	4,5
	2014	45525,0	20213,1	44,4	17208,4	37,8	8103,5	17,8	3186,7	7,0
	2013	41257,9	21536,6	52,2	12542,4	30,4	7178,9	17,4	2434,2	5,9

Причинами можна визнати вплив таких головних чинників, як економічна та політична нестабільність в країні (виникнення фінансових, валютних та інфляційних ризиків, зниження інноваційної активності, психологічні бар'єри подальшого розвитку, які викликані позицією очікування розв'язку проблемних ситуацій економічного та політичного характеру), корумпованість влади, наявність воєнного конфлікту. Вплив зовнішніх факторів формує низку внутрішніх факторів розвитку підприємств та проблематику розробки стратегій розвитку. Внутрішні фактори, в свою чергу, можна поділити на стримуючі та фактори, які дозволяють утримати підприємству свої конкурентні позиції на ринку за рахунок чітко виробленої стратегії, гнучких та швидких реакцій на зовнішнє конкурентне середовище в певних умовах, репутації, частки ринку. Вагоме значення мають технічний рівень оснащення, виробничі потужності, система критеріїв роботи підприємства, а саме ефективність цінової, асортиментної та сервісної політики, створення особливої цінності товарів та послуг для споживачів, організації логістично-збутової діяльності, застосування певних маркетингових заходів.

Особлива увага наділяється кваліфікації персоналу, який має продукувати інноваційні рішення, застосовуючи креативно-інтелектуальні здібності, які не потребують додаткових фінансових вкладень у визначений кризовий період, спираючись на накопичений потенціал в докризовий період. Починаючи з 2017 року спостерігається поштовх на ринку, кількість підприємств інформації та телекомунікацій збільшилась на 1481 од. порівняно з 2016 роком. Розподіл підприємств на великі, середні та малі підприємства дозволив сформуванню тенденції: кількість великих підприємств – шість є сталою, спостерігається пролонгована тенденція до зменшення середніх підприємств, водночас малі підприємства набирають обертів, що свідчить про економічну активність прояву підприємницьких здібностей працездатного населення. Щодо загальної структури частки великих, середніх та малих підприємств, то вони варіюють у межах 0,2–0,3%. Динамічні зрушення подано на рис. 3.

За обсягом реалізованої продукції 2013–2017 років частка великих підприємств має тенденцію до скорочення: в 2013 – 48,8 %, 2014 – 43,3 %, 2015 – 38,3 %, 2016 – 33,9 %, 2017 – 30,6 %; щодо середніх підприємств, навпаки – частка їх у загальній структурі збільшується: 2013 – 30,1 %, 2014 – 34,2 %, 2015 – 36,0 %, 2016 – 37,7 %, 2017 – 39,9 %, частка малих підприємств у загальній структурі теж має тенденцію до збільшення: 2013 – 21,1 %, 2014 – 22,5 %, 2015 – 25,7 %, 2016 – 28,4 %, 2017 – 29,5 %.

Рис. 3. Структура підприємств інформації та телекомунікацій за розміром, од.

Також, має тенденцію до збільшення частки малих підприємств у загальній структурі підприємств інформації та телекомунікацій підприємств: 2013 році – 21,1%, 2014 – 22,5%, 2015 – 25,7, 2016 – 28,4, 2017 – 29,5% (табл. 3).

Щодо доданої вартості за витратами виробництва великі підприємства демонструють її зниження починаючи з 2013 року: 2013 році – 52,2%, 2014 – 44,4%, 2015 – 47,8%, 2016 – 34,3%, навпаки середні підприємства набирають обертів: 2013 року: 2013 році - 30,4%, 2014 – 30,4%, 2015 – 37,4%, 2016 – 45,4%, малі підприємства збільшують частку доданої вартості, але меншими темпами зростання: 2013 року: 2013 році - 17,4%, 2014 – 17,8%, 2015 – 14,8%, 2016 20,3% (табл. 3).

За даними Держкомстата у 2017 році на підприємствах інформації та телекомунікацій було зайнято 303,1 тис.осіб, в тому числі на підприємствах 159,0 тис.осіб, що складає 2,7% до загальної чисельності зайнятості населення на підприємствах, фізичні особи-підприємці представлено 144,1 тис.осіб – 6,2% до загальної зайнятості фізичних осіб-підприємців.

Одночасно спостерігається тенденція до оптимізаційних заходів підприємств: підвищується продуктивність праці за рахунок застосування інформаційних технологій та штучного інтелекту, досягнення в цієї області відмічаються, більшою мірою, на великих підприємствах за рахунок їх фінансових можливостей.

Розподіл підприємств інформації та телекомунікацій, які одержали прибуток та збиток протягом 2013-2017 року носить достатньо сталий характер відсоткове відхилення коливається в межах 3-5%. Але починаючи з 2016 року серед великих, середніх та малих підприємств відбувається зрушення в бік зростання прибуткових підприємств та скорочення збиткових. В 2017 році частка прибуткових підприємств залишається на рівні 2016 року й складає 68,4 %, збиткові відповідно – 31,6%. Причому середні підприємства вагомо зменшують збитковість (табл. 4).

Таблиця 4

Фінансові результати до оподаткування за видами економічної діяльності з розподілом на великі, середні, малі та мікропідприємства у 2013-2017 роках, млн. грн.

(сформовано автором на основі [4])

Телекомунікаційні підприємства, млн. грн.	Роки	Фінансовий результат до оподаткування	Підприємства, які одержали прибуток		Підприємства, які одержали збиток	
			у % до загальної кількості підприємств	фінансовий результат	у % до загальної кількості підприємств	фінансовий результат
1	2	3	4	5	6	7
Всього	2017	15195,3	68,4	22717,3	31,6	7522,0
по великих підприємствах		12156,6	66,7	13818,1	33,3	1661,5
по середніх підприємствах		1586,0	75,5	5314,0	24,5	3728,0
по малих підприємствах		1452,7	68,2	3585,2	31,8	2132,5
у тому числі по мікропідприємствах		597,4	67,5	1604,8	32,5	1007,4
Всього	2016	4197,9	68,7	12450,0	31,3	8252,1
по великих підприємствах		4533,9	66,7	6514,6	33,3	1980,7
по середніх підприємствах		-512,1	68,5	3512,1	31,5	4024,2
по малих підприємствах		176,1	68,7	2423,3	31,3	2247,2
у тому числі по мікропідприємствах		-289,2	68,2	1071,5	31,8	1360,7
Всього	2015	10166,6	71,0	12057,3	29,0	22223,9
по великих підприємствах		-3679,3	50,0	6829,0	50,0	10508,3
по середніх підприємствах		4970,5	64,4	3097,9	35,6	8068,4
по малих підприємствах		-1516,8	71,2	2130,4	28,8	3647,2
у тому числі по мікропідприємствах		-799,9	70,9	843,7	29,1	1643,6
Всього	2014	-15373,9	64,8	11256,5	35,2	26630,4
по великих підприємствах		-1191,7	50,0	7426,8	50,0	8618,5
по середніх підприємствах		-10576,1	57,8	2249,1	42,2	12825,2
по малих підприємствах		-3606,1	65,0	1580,6	35,0	5186,7
у тому числі по мікропідприємствах		-1922,9	65,3	688,6	34,7	2611,5
Всього	2013	6817,6	63,4	11668,3	36,6	4850,7
по великих підприємствах		7094,9	50,0	8169,9	50,0	1075,0
по середніх підприємствах		74,8	62,2	2191,4	37,8	2116,6
по малих підприємствах		-352,1	63,4	1307,0	36,6	1659,1
у тому числі по мікропідприємствах		-381,9	63,7	490,2	36,3	872,1

На телекомунікаційних підприємствах вагому частину складає обладнання імпортного виробництва, яке представлено такими найпотужнішими глобальними технологічними підприємствами, що реалізують телекомунікаційні прилади в усіх регіонах світу та вкладають значні інвестиції в інноваційні дослідження: «Hewlett-Packard Development Co LP», «HP Inc», «Apple Inc», «Samsung Corp», «Lenovo Group Ltd», «Dell Inc», «AsusTek Computer Inc», «Acer Inc», «Canon Inc», «Seiko Epson Corp», «Microsoft Corp», «Toshiba Corp», «Lexmark International Inc», «Sony Corp», «LG Corp», «Koninklijke Philips NV», «BenQ

Corp», «Huawei Technologies Co Ltd», «Fujitsu Ltd», «View Sonic Corp», «Google Inc», «Vaio Corp», «TPV Technology Co Ltd», «NEC Corp», «Xerox Corp» [5, с.136-137].

Українські підприємства, які пропонують обладнання для підприємств інформації та телекомунікацій представлено наступними підприємствами: «Everest TOV», «Brain-Computers TOV», «Incom SA», «Dia West-Kompiuterny Svit TOV», «K-Systems Co», «K-Trade TOV», «Foxtrot TOV», «Versia-Systems TOV» [5, с.136-137].

Одночасно, якість обладнання відомих лідерів-виробників телекомунікаційного обладнання забезпечує високий рівень надання телекомунікаційних послуг, але вимагає капіталовкладень, також слід признати вагому залежність від іноземних виробників.

Отож, інноваційний розвиток телекомунікаційних підприємств має пряму залежність від капітальних інвестицій на оновлення основних фондів та впровадження новітніх технологічних рішень в відповідності до сучасних технологічних досягнень світової наукової спільноти.

Висновки. Виявлено особливості ключових проблем управління конкурентними перевагами вітчизняних телекомунікаційних підприємств, а саме: проблемами управління конкурентними перевагами телекомунікаційних підприємств визначено зниження темпів розвитку інформаційного суспільства, що відзначається найнижчим рангом серед оточуючих країн за географічної ознакою. Водночас є позитивна динаміка до збільшення прибуткових підприємств, але недостатня для впровадження кардинальних інноваційних рішень. Виявлено залежність вітчизняних провайдерів та операторів телекомунікацій від імпортних постачальників обладнання, що створює ризики, які можуть виникнути у разі коливання національної грошової одиниці та відобразитися на собівартості надання послуг й втраті частини прибутків. Виробництво вітчизняного обладнання скорочується й не витримує конкуренції з іноземними потужними виробниками.

Список використаної літератури

1. Measuring the Information Society Report 2015 URL: https://www.itu.int/dms_pub/itu-d/opb/ind/D-IND-ICTOI-2015-SUM-PDF-E.pdf.
2. Measuring the Information Society Report 2016 URL: https://www.itu.int/en/ITU/Statistics/Documents/publications/misr2017/MISR2017_Volume2.pdf.
3. Measuring the Information Society Report 2017 URL: https://www.itu.int/en/ITU/Statistics/Documents/publications/misr2017/MISR2017_Volume1.pdf
4. Державний комітет статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
5. Ковшова І. О. Маркетинговий менеджмент: теорія, методологія, практика: монографія. Херсон: Видавництво ФОП В. С. Вишемірський, 2018. 516 с.

REFERENCES

1. Measuring the Information Society Report 2015 Retrieved from https://www.itu.int/dms_pub/itu-d/opb/ind/D-IND-ICTOI-2015-SUM-PDF-E.pdf.
2. Measuring the Information Society Report 2016 Retrieved from https://www.itu.int/en/ITU/Statistics/Documents/publications/misr2017/MISR2017_Volume2.pdf.
3. Measuring the Information Society Report 2017 Retrieved from https://www.itu.int/en/ITU/Statistics/Documents/publications/misr2017/MISR2017_Volume1.pdf
4. Derzhavnyy komitet statystyky Ukrayiny [State Statistics Committee of Ukraine]. Retrieved from <http://www.ukrstat.gov.ua>
5. Kovshova I. O. (2018) Marketynhovyy menedzhment: teoriya, metodolohiya, praktyka [Marketing management: theory, methodology, practice]. Kherson: Vydavnytstvo FOP V. S. Vyshemirs'kyu.

ЛЕГОМИНОВА СВЕТЛАНА ВЛАДИМИРОВНА, МАКАРЕНКО АНАТОЛИЙ АЛЕКСАНДРОВИЧ. КЛЮЧЕВЫЕ ПРОБЛЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТЬЮ ОТЕЧЕСТВЕННЫХ ТЕЛЕКОММУНИКАЦИОННЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ. В статье проанализированы проблемы управления конкурентоспособности телекоммуникационных предприятий на основе ключевых экономических показателей. Акцентировано на снижении темпов развития информационного общества Украины. Очерчен ряд рисков, которые должны возникнуть при бездействии. Подчеркнута необходимость принятия инновационных решений для качественных изменений в сфере телекоммуникаций.

Ключевые слова: управление, конкурентоспособность, информационное общество, риски, телекоммуникационное предприятие.

LEGOMINOVA SVITLANA, MAKARENKO ANATOLIY. KEY PROBLEMS OF MANAGEMENT OF COMPETITIVENESS OF DOMESTIC TELECOMMUNICATION ENTERPRISES. The article analyzes the problems of managing the competitiveness of telecommunications enterprises based on key economic indicators. Focused on reducing the pace of development of the information society of Ukraine. Outlines a number of risks that should arise with inaction. The necessity of making innovative decisions for qualitative changes in the telecommunications sector was emphasized.

Key words: management, competitiveness, information society, risks, telecommunication enterprise.